

[Steen.]

ling med Ministeriet om deres Forhold, har de i Ministeriet mødt al rimelig Hensyn- tagen overfor saadanne særegne Forhold, som den enkelte for sit Vedkommende kunde ønske at der blev taget Hensyn til. Jeg kan derfor kun beklage, at en Del af Dommerne ikke har forstaaet, med hvilken Vægt denne Henstilling blev rettet til dem, og i hvert Fald — hvis de har forstaaet det — ikke har handlet derefter.

Den naturlige Følge heraf er det Lovforslag, der her foreligger, et Lovforslag, til hvis Gennemførelse jeg kan tilsige Det radikale Venstres Medvirkning; og jeg kan føje til: vi medvirker til Gennemførelsen, idet vi føler os i bedste Overensstemmelse med det, der har været Meningen med Grundlovens § 71. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til en hurtig Gennemførelse i dette høje Ting, og det gør jeg saa meget stærkere, som det jo er forudsagt os, at Vanskelighederne ikke er her, men andetsteds.

Justitsministeren (Zahle): Jeg kan jo takke alle de Herrer, der har haft Ordet angaaende denne Sag, for den venlige Maade, hvorpaa de er kommet Lovforslaget i Møde, og jeg kan fatte mig i Korthed, fordi jeg egentlig ikke har noget at gendrive af, hvad der er blevet sagt, idet jeg føler mig i fuld Overensstemmelse med de Bemærkninger, der er blevet fremsat fra alle Sider. Jeg takker først det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen for den Tilslutning, han gav Lovforslaget, og ligeledes takker jeg det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen. Det sidstnævnte ærede Medlem sagde, at hans Parti ønskede i Udvalget nærmere undersøgt Grundlovs- mæssigheden af Lovforslaget. Dette er jo ikke mere end rimeligt; men det vil heller ikke kræve lang Tid. Det ærede Medlem Hr. Pürschel har allerede omtalt, at afgaaede Justitiarius for Højesteret Gram, den tidligere Højesteretspræsident, har skrevet i „Ugeskrift for Retsvæsen“ og dør har hævdet den Opfattelse, at Grundlovens § 71 er til Hinder for, at et Forslag som det, jeg her har haft den Ære at forelægge, og som er drøftet her i Dag, kan gennemføres. Jeg skal villigt indrømme det ærede Medlem Hr. Pürschel, at man kun kan nævne den tidligere Højesteretspræsident Grams Navn med den største Agtelse, men jeg mener dog, at han paa dette Punkt har Uret. I et andet Hæfte af „Ugeskrift for Retsvæsen“ har Professor

Poul Andersen — hvilket ogsaa vil være mange ærede Medlemmer bekendt, og hvilket sikkert er det ærede Medlem Hr. Pürschel bekendt — gendrevet Grams Bemærkninger angaaende dette Spørgsmaal paa en efter min Mening fuldkommen overbevisende Maade. Han har fastslaaet dette, at Grundlovens § 71 ikke omfatter en generel Lovbestemmelse, som siger: Naar en Dommer har naaet den og den Alder, skal han gaa af. Og det var akkurat den samme Betragtning, som det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen saa rigtig anstillede, og at man ikke ved et Lovforslag som det, jeg har forelagt, og som er i Overensstemmelse med Professor Poul Andersens Anskuelser, i mindste Maade angriber den Dommers Uafhængighed, som det er Formaalet med Grundlovens § 71 at sikre. Efter min Mening maa en Undtagelsesbestemmelse som Grundlovens § 71 fortolkes saaledes, at den ikke bringes til at gælde ud over, hvad der var dens Mening og Hensigt, og vi er jo alle klar over, at Meningen og Hensigten med Grundlovens § 71 er at sikre Dommerens Uafhængighed overfor Administrationens Ledere, overfor Ministrene og vel specielt overfor Justitsministeren. Men ingen kan nægte, at denne Uafhængighed vil bestaa fuldstændig, ogsaa naar dette Lovforslag maatte blive opbøjet til Lov.

Derfor mener jeg trøstigt at kunne sige, at Forslaget ikke er i Uoverensstemmelse med Grundlovens § 71, og for denne Opfattelse staar Justitsministeriet inde. Jeg siger dette udtrykkeligt paa Grund af, at det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen har givet mig Anledning dertil. Det lader sig jo ikke gøre at overlade til den enkelte at afgøre, om han med Dygtighed og Værdighed kan beklæde et Dommerembede. Der kan være en Mand paa et Par og halvfjerds Aar, som fuldkommen godt kan gøre det, men han vil være Undtagelsen. Gennemsnitlig — saaledes er det ogsaa, Poul Andersen siger i sin klare Afhandling om dette Spørgsmaal — vil Dommerne ikke kunne antages at være i Stand til, navnlig nu, da, som det ærede Medlem Hr. Pürschel saa rigtigt fremhævede, Offentlighed og Mundtlighed stiller saa store Krav til Dommernes Klarhed og Aandsevner, at beklæde deres Embede med Dygtighed og Værdighed, naar de er over halvfjerds Aar, eller endogsaa adskilligt over halvfjerds Aar. Jeg kan give det ærede Medlem Ret i, at Dommerlønnin- gerne er beskedne, og at det ikke, især